चारी तं 'शुक्रं', गत्वा स्वकीयस्याचार्यस्याज्ञां कथयित्वा तथैव सावित्रं जानासि न वेति एवं 'पप्रच्छ'। 'सः' च शुक्रः, 'वेद', इत्युत्तरमुक्तवान्॥

(५) अथ ब्रह्मचारिप्रश्नानानां शुक्रस्योत्तराणां च परम्परां दर्शयति। "स कस्मिन् प्रतिष्ठित इति। परोरजसीति। कस्मद्यत्परोरजा इति। एष वाव स परोरजा इति होवाच। य एष तपति। एषोर्वाग्रजा इति। स कस्मिन्त्वेष इति। सत्य इति। किं तत्सत्यमिति। तप इति॥४॥ कस्मिन्नु तप इति। बल इति। किं तद्बलमिति। प्राण इति। मा स्म प्राणमतिपृच्छ इति माचार्योऽब्रवीदिति होवाच ब्रह्मचारी" इति। हे मुने यदि सावित्रमग्निं वेत्सि। तर्हि 'सः' अग्निः, 'कस्मिन्' आश्रये, 'प्रतिष्ठिते', 'इति' ब्रह्मचारिणः प्रश्नः। रजोगुणयुक्ताज्जन्ममरणप्रवाहरूपात् संसारात् परस्ताद्यो वर्त्तते सोऽयं 'परोरजाः', तस्मिन्नयं सावित्रोऽग्निः प्रतिष्ठिते 'इति'। 'यत्', त्वयोक्तं, 'तत्', विस्पष्टं वक्तव्यं। 'कः', अयं 'परोरजा इति', प्रश्नः। य एष मण्डलात्मा दृश्यते, 'स एषः', एव 'परोरजा इति', उत्तरं। मांसचक्षुषा दृश्यमानः 'एषः' मण्डलात्मा, संसारमध्यवर्त्तित्वात् सर्वाग्रजा एव न तु परोरजा इत्यतो नैतद्युक्तमुत्तरं। किन्तु 'एषः सः' अग्निः, 'कस्मिन्' संसारातीत आश्रये, प्रतिष्ठितः स वक्तव्यः 'इति', प्रश्नः। यत् 'सत्यं' पारमार्थिकं वस्तु, तस्मिन् प्रतिष्ठित इत्युत्तरं। 'तत्', च 'सत्यं', वस्तु, 'किं', 'इति', प्रश्नः, केन साधनेन लभ्यत इति अभिप्रायः। तपसा लभ्यत इत्यभि-